

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

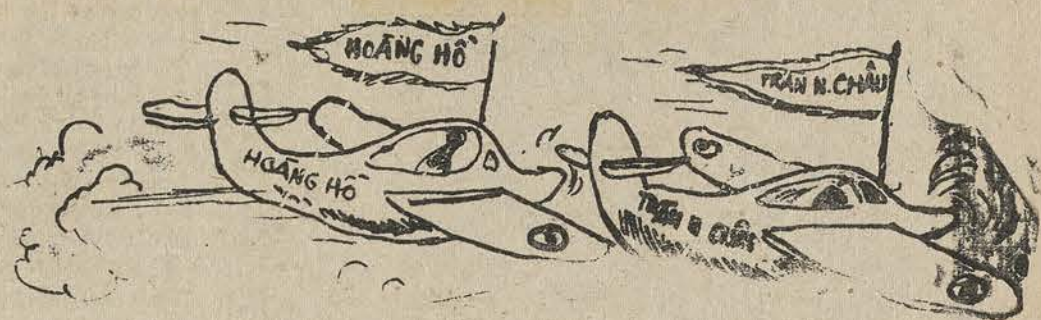
TÂN NIÊN
CON CHÓ
SỐ 99
10 TÌ
12 TRANG

CHỦ TIỆM kiêm ĐẦU BẾP : MINH VỒ

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 - 93.801

Wason
DS 531
C 74 + 4

THẾ NÀY THÌ PHẢI XỬ...
TỬ HĨNH KHIÊM DIỆN
MÌ ĐƯỢC!

CHÓ ĐÀU NĂM

Đầu năm chó, dân Giao Chi mới chân ướt, chân ráo bước vào năm mới, như một anh Võ Sĩ đồ vật kén tài vừa bước vào «ring» đã bị đối thủ đánh rùng, quật cho năm bảy phát tối tăm mặt mũi. Đó là những quả: Ông Tổng Kinh Ngọc loan báo giá gạo sẽ tăng. Lý do theo ông, gạo nước ta còn quá rẻ. Quả chó thứ hai: Tin Reuter loan nhật báo Mã Lai Nghị Utusan Malaysia cực lực đả kích đề nghị của TNS Mỹ Clayborn Pell cho rằng «dân chúng Nam VN sợ sệt việc lưu lại VN sau khi Mỹ

rút quân nên họ có thể được tái định cư tại các khu vực ít dân cư ở đông bộ Mã Lai Á». Tờ Utusan Malaysia dấy lên như đĩa phải vôi và la lối: dân Mã có họ hàng dây mơ rễ muốn gì với dân Giao Chi đâu mà bị giờ phải cho dân Giao Chi ăn nhờ, ở đậu?? Mẹ kiếp, nhân danh 10 triệu người Việt hiện đang sống ở miền Nam đang đổ xương máu đánh Cộng Sản, CON ONG long trọng lên tiếng cảnh cáo hành động nhay chồm chồm vào đời tư dân Giao Chi của TNS Clayborn Pell.

Những lời tuyên bố vô duyên, nhanh nhẩu đoảng của những chính trị gia trượt cở Clayborn Pell có hại cho dân ta hơn cả những cuộc công kích của Cộng Sản. Chúng ta đã đem xương máu giữ đất đai của tổ tiên ta từ hai mươi năm nay, chúng ta sẽ đem xương máu ra để chiến đấu mãi dù có Mèo hay không có Mèo. Cộng Sản không thể nào nuốt trọn được miền Nam và miền Nam phong phú, trù mật của

chúng ta là đất đã từng nuôi những anh Mã Lai nước da gà mái, gọi chung là Chà Và Ma N Tí Te. Chuyện chúng ta bỏ nước ra đi là chuyện không thể có. Cũng có một số nào đó ra đi nhưng những tên đó không còn được coi là dân Việt Nam nữa. Cho bọn chúng đi cho đỡ bần. Đầu năm đã phải viết một chuyện Chó. Thật đau đớn cho kẻ viết. Năm nay, quả nhiên là năm Chó rồi còn gì nữa? CON ONG

REC'D CSR
SEP 23 1970
CORNELL UNIVERSITY LIBRARY

ÔNG... NGỰ, ÔNG... BAO ?

Trong cái Hiến Pháp 9 nút của nền Dân Chủ Giao Chỉ mới gần hai tuổi rưỡi nhưng chấp chững đầy hướng đi lên có điều 89 ghi « Giám Sát Viện có quyền đề nghị các biện pháp chế tài về kỷ luật đối với nhân viên phạm lỗi hoặc yêu cầu truy tố đương sự ra trước Tòa Án có thẩm quyền » nghĩa là các « Giám sát... quan » giống như các quan Ngự sử ngày xưa (ấy là nói giống trên cái thẩm quyền và nhiệm vụ, chứ còn về tinh thần, đạo đức và tác phong, thì xin lỗi còn xét...) chuyên tâm chuyên trí làm chức « suya vầy dằng », nếu thấy các quan trào vẩn, vũ hay cho cả đảng quân vương nữa nếu không thẳng được đã bẽ bối chạy quá tốc lực tối đa mà Công lộ cho phép thì lập tức si ca lê và bật đèn đỏ kịp thời.

Ấy thế mà trong luật số 009/68, điều 28 nội dung cứ như GSV không phải chỉ có quyền đề nghị mà lại có quyền quyết định các biện pháp chế tài vì cơ quan liên hệ bỏ buộc phải ban hành các biện pháp này. Như vậy thì không phải là các ông Ngự sử nữa mà thành toàn những Bao Công mặt sắt đen xì, có quyền... tiền trăm hậu tấu, nghĩa là cao hứng lên mà phán truyền một phát thì lập tức a-lê-hấp cứ tung-bi-li... beng, rồi mọi chuyện để sau... sẽ... xét!

Thằng dân khổ rách vốn đã ngắt ngư vì thuế kiếm ước, lại dít dột về chuyện pháp lý, pháp sự chỉ trông cậy ở các ông tiền sồi, thạc sồi thay mặt mình, mang tiền mình đi ngoại quốc học khôn và học... chơi rồi trở về thay mặt mình làm luật làm lệ, càng thêm hoa cả mắt lên trước cái mê hồn trận điều, khoản, luật, dự án, dự... chi này nọ, thiệt quá là... phúc bất trùng lai, họa vô đơn chi!

Nhất là sau hai cái vụ trong khóa họp tháng 7 vừa qua, các Giám sát... quan đã quyết định cất chức Chuẩn Tướng Toàn (theo nguồn tin thông thạo, hình như lệnh này sẽ được thi hành tức khắc trong dịp Tết... Congo sắp tới) và Đại Tá Tiến (Cục Trưởng Cục Truyền tin).

Đặc biệt là trường hợp Đại tá Tiến bị quyết định lãnh 3 búa chế tài rất nặng nề những tội danh nghe rất ghê gớm, nào buồn lậu, nào thăng thưởng bất công, nào thuyên chuyển nhân viên bất hợp pháp (nghĩa là tham những cỡ bự) nhưng nội vụ thì dường như chính Bộ Quốc Phòng cũng không kết tội vì bằng chứng lơ - to - mơ, nhân chứng lơ - to - mơ, lại mắc chứng bệnh nói đi nói lại như những chàng « quân tử... khôn » bên Tàu ngày xưa vậy!

Thằng dân khổ rách và cả những công chức cỡ tép riu hay kaki cỡ nhỏ chỉ mong được... khai quang mở nhãn cho biết tầm lum, tõe lõe hồ sơ nội vụ ra sao để mà cười hoặc khóc. Và xin các cụ chứa đầy một bụng... luật cho đến cả các cụ Tối Cao Tối Sáng chỉ dẫn rõ ràng cho biết: Các Giám Sát... quan hiện nay là các vị Ngự Sử hoặc Bao Công, để còn liệu đường đối... đáp và xung hô là các ông... Ngự hoặc các ông... Bao!

CON ONG TRANG 2

đàn anh đối lập với nhà nước đàn em đối lập với nhà bếp

Thời xưa, các cụ nhà mình quý Chó ra phết nhưng hứng lên cũng đớp như điên!

Sống ở đương gian nhai miếng đời chó
Chết về âm phủ bó gối vàng tâm

Và sự « mục tồn », các cụ kỳ sĩa rằng Đê vậy cho nó thơm. Lâu lâu lấy tâm cạy 1 chút đưa lên mũi hít hà cho đỡ ghiền,

Nhưng đớp là 1 chuyện! Còn quý chó lại là 1 chuyện! Và các cụ thường xỏ nhỏ tầm lum: « Khuyển mã chi tinh! » Nào khi nuôi chó, những tay sành điệu chọn cho được những chú cẩu có quý tướng đại khái như: « bạch khuyển hắc đầu », « bạch khuyển hoàng đầu », nếu ở lưng công tử khuyển mà mắc thêm 1 vòng đai ẩn nữa thì đúng là « đại nhân chi cẩu ». Ngoài ra mấy loại: Tứ túc mai hoa, tứ túc huyền đề thì kể cũng được xếp vào hàng « Vương Tôn Chi Khuyển ».

Ngày nay, thời thế đổi thay, chó người, người chó lung tung phèng! một xem tướng CHÓ cũng phải « chỉnh lý » cho hợp thời trang. Vậy những loại chó quý hiện đại phải là:

— Về tướng Mặt nếu không lợn xề, lợn ỉ như bang bệnh cũng phải là khuôn trắng đầy đặn mới thoảng trông đã thấy mùi Bơ Sữa!

— Đặc biệt về miệng — ấy quên mõm chứ — phải được giống như cái... lá đa vì rằng:

Sự đời như cái lá đa.

Đen như mõm mực chêm cha sự đời.

Mõm « lá đa » sủa mới ăm tiếng dễ át giọng của đối thủ khi cần « trâu đánh » cho phân suất và đớp mới hăng hái!

— Còn cặp tai cũng nghiêm trọng không kém phải đúng là « cho tái » made in GIAO CHỈ để phân biệt được những tiếng hoan hô, đá đảo! Những bộ phận nổi cốt vưỡn là cái mũi: mũi phải « vọng thiên » — huếch lên trời để đánh hơi cho tinh. Chỗ nào xét ra « An cò » thì ba mặt giáp công nhào dzô liền. Còn khó khan, xuong xầu như ở Thủ Đức, Quang Trung thì tàu tàu như phi.

A chút nữa quên bếng mắt tướng « ĐUÔI » thì bỏ bỏ... lóc cóc tứ! Thiếu mắt một cái đuôi « đặc sắc » thì còn quý khuyển thế chó nào được. Đuôi không phải mọc ở sau bàn tọa như thường lệ mà phải trở ra ở phía trước, dưới háng 1 ít và hình thù của nó cũng co răn tùy hứng!

Tổng hợp được tất cả những đặc điểm trên là đã có được 1 loại quý khuyển điển hình trong mùa Xuân lạm phát chình khứa như hiện nay.

THANH TÔNG TỬ

ĐẦU NĂM XEM TƯỚNG CHÓ

Lục Xi

Chuyện Đầu Năm

Thế là những ngày đầu tiên của năm CHÓ...— người bi quan nhân cái tên chó có thể sẽ nghĩ rằng năm nay là một năm có nhiều chuyện chó, người lạc quan có thể nói tuy là năm Chó nhưng sẽ không chó hơn những năm khác là mấy — đã qua đi. Cả tháng trời chuẩn bị cho ba ngày. Nói là ba ngày TẾT nhưng thực sự chỉ có một ngày, ngày mừng một Tết. Qua đến ngày mừng Hai, Tết đã nhạt đi nhiều và qua ngày mừng Ba, Tết đã qua. Công nhân, công tư chức đã sửa soạn ngày hôm sau đi làm kéo dài hơn 300 ngày vất vả, dài dằng dặc và không có qua một hứa hẹn sung sướng hơn nào cho đến cái Tết năm sau...

Ai cũng nói rằng chán Tết, ai cũng dọa rằng mình sẽ không mua sắm gì hết cho mấy ngày Tết, nhưng rồi ai cũng mua cũng sắm, chẳng ít thì nhiều. Và trong lòng, ai cũng có một ít nhiều náo nức mỗi khi Tết đến

□ Và như vậy là Tết Canh Tuất đã qua. Kiểm điểm lại, hôm nay ta thấy có những gì đáng ghi nhận trong mấy ngày Tết Canh Tuất?

Trước nhất, phải nói đến nỗi sợ hãi bị Việt Cộng tấn công như những ngày Tết Mậu Thân. Tết năm nay viễn ảnh đen tối không thành sự thật. Tức là VC đã không mở cuộc tấn công nào. Tình hình trên khắp lãnh thổ ta tương đối yên tĩnh. Thời buổi loạn lạc sống hôm, chết mai này, được ngày an vui nào là quý ngày đó.

Điều đáng kể thứ hai là Tết này, dân quân ta đã không đốt pháo, không bắn súng. Cũng có chứ không phải là không hoàn toàn nhưng cả Saigon Cholon hơn 2 triệu dân chỉ có chừng 20 tên thiếu tự trọng, vô tư cách, đốt pháo, nổ súng. Con số đó quá ít đến nỗi ta có thể kể là không có. Điều này chứng tỏ tinh thần tự trọng và kỷ luật của quân dân ta rất cao. Cao hơn nhiều người tưởng. Ít nhất cũng cao hơn tinh thần kỷ luật và tự trọng của người ngoại quốc ở nước ta. Trong hai đêm Nô-En và Tết Dương Lịch trước đây, người ngoại quốc ở nước ta đã nổ súng bừa bãi gây ra nhiều tai nạn bất chấp lệnh cấm của những người đại diện chánh phủ họ.

□ Trong khi đó thì xe lam, tắc xi, xích lô vvv... bắt chấp thông cáo cấm tăng giá của Đô Trưởng, trong mấy ngày Tết, đã tăng gấp ba, gấp bốn ngày thường. Loại xe tương đối rẻ nhất là tắc xi và đắt nhất là xích lô đạp. Ngày tư, ngày Tết, dù có bị cưa cò, cũng chẳng ai muốn ăn thua với những đồng bào làm nghề chuyên chở người.

□ Cảnh tượng đặc biệt nhất của mấy ngày Tết Canh Tuất, đồng thời cũng là cảnh làm nhiều người cảm động nhất, là cảnh ở nhiều đầu đường, góc phố trong thủ đô Saigon, có những chàng khóa sinh SVSQ cầm súng đứng gác, với mấy đứa con ăn bận quần áo Tết đứng ôm chân bố và người vợ trẻ e lệ đứng gần chồng. Người chồng nhập ngũ phải đi giữ an ninh cho đồng bào ăn Tết, vợ con được tin dắt nhau đến đứng với chồng, với bố. Thời loạn mà. Phải vậy mới hy vọng đánh được cộng sản chứ!

Chi lại tất cả những sự kiện trung thực trên đây là để bốc thơm Trung Tướng Nguyễn Văn Minh Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô kiêm Tổng Trấn Saigon — Gia Định rồi đây nhé!

□ Chỉ có một chuyện làm cho những người nể tin hơi lo là Giao Thừa năm này, TiVi VN cho diễn vở tuồng Phụng Nghi Đình tức Lã Bố Hí Điều Thuyền, Bà đào Phùng Há thủ vai Lữ Bố có thể nói là số dách Có lẽ mai sau, sẽ chẳng bao giờ sân khấu tuồng Cổ Giao Chỉ có được một đào hát cừ khôi như Phùng Há, 4 đào trẻ và đào nạ dòng Thanh Nga, Thanh Thanh Hoa, Thanh Nguyệt, Kim Hoàng chia nhau đóng vai Điều Thuyền trong 5 màn của vở Phụng Nghi Đình.

Dân ta có tục đầu năm bói tuồng tức là vở tuồng đang diễn xộc vào coi, gặp màn buồn là tin rằng sẽ buồn suốt năm và ngược lại, gặp màn vui thì tin rằng sẽ vui về suốt năm. Đêm Giao Thừa năm nay, vở Phụng Nghi Đình đang diễn thì tạm ngưng, nhường màn ảnh cho Tổng Thống, rồi Chủ tịch Thượng Viện, Chủ tịch Tối Cao Pháp Viện, Thủ Tướng CP, và Đại Tướng Tổng Tham Muu Trưởng chúc đồng bào và quân chính. Khi các mục chúc Tết xong, thời gian đã bước vào năm mới, vở Phụng Nghi Đình được tiếp tục diễn. Khán giả Ti vi được nghe ngay em Điều Thuyền (màn này do đào Thanh Thanh Hoa đóng) than với Mẹ Sứ Vương Tư Đồ: «Than ôi... thân con sẽ là... gái hai chồng...»

Gái mà hai chồng cũng như nước mà hai chủ, sui thấy mõ, chết mẹ thẳng dân còn gì??

THỢ BỐC.

ĐẦU NĂM «CHÓ MÁ»

• BÚT NGUYÊN TỬ

Đêm Giao Thừa « Chó Má » năm nay có hơi khác mọi năm trước ở chỗ đồng bào Thủ Đô Saigon ít có đi phát pho là lướt ngoài đường phố. Có lẽ tại giờ giới nghiêm không thay đổi. Hoặc là tại đồng bào ngại đầu năm ra đường gặp « Chó dại », hay là bị « Chó cắn áo rách » sẽ xúi quẩy cả năm ?

Mọi năm, cứ đến đêm Giao Thừa là các chùa chiền, lăng miếu đều đông nghẹt. Năm nay chùa nào chùa nấy cũng chỉ đông hơn chùa Bà Đanh tí tình. Trong Lăng Ông, đèn đóm sáng choang, nhưng dường như chỉ có mỗi một mình « Ông » ngồi chễm chệ. Ở vòng rào bên ngoài, lác đác mấy bà mấy cô xi xụp lễ vọng vào, có lẽ là để xin « Ông » ban cho tí tiền cơm, hoặc chút tinh lễ. Ở chùa Xá Lợi, có Cụ Cựu Ngoại Trần tà tà lái xe đưa Cụ bà tới lễ Phật, rồi lại lững lờ rước Cụ bà về. Ở Việt Nam Quốc Tự, có người bắt gặp bà Hoa Thời Đại, nhưng không hiểu có phải bà ta đến đây để cầu nguyện cho chương trình của bà năm nay sẽ nở tươi như Hoa Mắm Chó hay không ? Riêng có chùa Ấn Quang là vắng hơn đầu hết, có lẽ cũng tại ông Thầy cái Hòa giải Dân tộc mới chấp tối đã đến đây thuyết pháp Huệ Bình, cướp hết cả khứa đi lễ Phật lúc nửa đêm ?

Một điều khác mọi năm nữa là đêm Giao Thừa năm nay, pháo đã đi vắng. Nói là đi vắng hẳn cũng đúng, vì thỉnh thoảng ở một vài xóm vẫn có những tay ghiền pháo tích trữ được vài phong tự hồi nào, bây giờ cứ việc liều mạng đem ra đốt bừa tăng tí, để rồi chỉ một lát sau đã có mấy ông phú lít tới xông nhà, xúc chủ nhân về... khai mạc phú de !

Tuy nhiên, cũng có nơi đốt pháo mà phú lít cho ăn kẹo cũng chẳng dám tới ho he. Đó là ở trên vùng gần Lăng Cha Cả. Vào quãng gần nửa đêm, đồng bào vùng này chợt nghe trên trời có tiếng a-lô vọng xuống :

— Lát nữa đồng bào sẽ thấy có tiếng

pháo nổ, nhưng xin đồng bào cứ yên tâm : Pháo của ông đốt đó !

Máy sao, mấy cha nội đốt pháo bị xúc về phú de lại không nghe thấy tiếng a-lô và tiếng pháo này, chứ nếu nghe được, chắc là mấy cha sẽ bắn khoản tự hỏi : «mình là người hay là chó đây ?»

Vậy thì trong cái Đêm Giao Thừa, không đi bát phở, không đi lễ chùa, không đốt pháo, đồng bào ta còn biết làm gì hơn là vira tí tách cắn hạt dưa vira bói tuồng đầu năm trên Tivi? Chà, cả cái năm Chó này có ra cái chó gì hay không cũng là nhờ quẻ tuồng đầu năm này đây ! một năm trước nhờ bói được tuồng « Giang tả cầu hôn »... mà khối cô khối cậu đã nên vợ nên chồng, khối ông xôn xôn âm thêm được một vài em bé. Còn năm nay tuồng gì vậy ?

A ra Lã Bó mếch ló với Điều thuyền. Thật là một vở tuồng « cậu Chó » đúng ta ríp năm Canh Tuất ! Mỗi đầu năm, bố đã mê gái, con cũng mê gái, hai cha con giành gái như chó giành khúc xương, rồi gấu ó nhau, cắn lộn nhau y như cha con nhà chó ! Khéo thật, ông thầy nào cố tình gieo cái vở tuồng các cơ này cho cả nước cùng bói lúc đầu năm, chắc hẳn cũng đã tiên tri thấy sang năm Con Chó, những chuyện « chó má » sẽ còn gia tăng khủng khiếp gấp mấy lần năm Con Gà vừa qua ? Mà nào đã hết. Nếu chẳng may bạn lỡ dịp bói tuồng trên đài «tối hồi võ nọ», bạn muốn bói bằng một cuốn phim, quẻ bói đầu năm của bạn sẽ ra sao ?

— Xin thưa : Ở Sẻ ghềnh, tính trung bình cứ mười rạp thì hết tám rạp chiếu tuồng «chường» ba tàu, bạn mà bói phải một trong những cuốn phim này, cả năm bạn sẽ tha hồ mà uỳnh lộn, đất nước Giao Chỉ bói phải toàn một phim này chắc hẳn là còn uỳnh nhau lâu, còn là máu đỏ thịt roi !

Ngược lại, nếu bạn không khoái phim «chường», bạn có len lỏi vào cái rạp chiếu bóng lớn nhất Sẻ ghềnh để thưởng thức phim Tây, phim Mèo, bạn sẽ bói được gì ? Vâng, bạn sẽ bói được một quẻ giết mướn

lấy tiền, để rồi cuối cùng sẽ mặc sơ mi gỗ, của thiên trả địa. Vậy là dù có bói trên ti vi hay trong các rạp xi la ma, số mạng của quý bạn năm nay vẫn là số mạng của con Canh Tuất, lớn khá lắm !

Và lại, khá làm sao nời, khi mà mỗi đầu năm cô đào «độc» Kim Ngọc đã ca ngay một bản Kim Tiền Kê : sẽ cho tăng giá gạo lên gấp đôi ! Thế là bỏ bỏ cả đám ! Năm ngoái, cô đào «độc» mới ca một bản kiếm ước, cả nước đã ngắt ngư con tàu đi rồi, nhưng có lẽ vì thấy ngắt ngư cũng còn sướng hơn chó, nên cô đào «độc» mới tính chơi thêm một phát nữa cho bà con ta đi tàu suốt luôn đây ! Cô đào ý còn thỏ thẻ rằng «Làm như thế là cách mạng đây !». Hề hề ! Cái mạng của bà con ta đang lành nay được rách bươm ra thì đúng là «cách» quá trời rồi còn gì !

Nhưng dù có rách mấy đi nữa, bà con ta cũng vẫn chưa bằng dân xứ Biafra đâu mà lo. Ở bên ấy người ta chết đói cả triệu người, bên mình cho là có hơi đói, cũng chưa có ai chết kia mà ! Hơn nữa, cứ theo như điển xưa tích cũ «vua Sở mất cung», Cụ Không có dạy rằng «người này mất cung, người khác được cung», nếu bà con ta có đói thì cũng sẽ còn vô số kẻ no, đó là những bồ tham những, ăn cắp, những cha buôn lậu chợ đen chợ đỏ, những mù tú Bà chửa điếm, những gã xếp sòng cờ bạc. Thấy bọn này sung sướng vui vẻ là bà con ta cũng đủ cảm thấy thơ thối hân hoan, như thế mới là thực hành đúng đạo thánh hiền chứ !

Vì vậy, xin bà con cứ việc bình tĩnh : đầu năm nay đã khởi đi bằng những chuyện « chó má », ắt hẳn từ giờ đến cuối năm sẽ còn vô số trò « chó má » khác. Trò gì thì trò, bà con ta chỉ cần tự nhủ thầm «Ồ ! cái năm Canh Tuất ý mà !». Thế là xong, ô kê sa lem ?

Câu Sự

Ở QH mà cũng có chó, kể cũng lạ. Những chó đó hẳn phải thuộc loại chó sang, nhưng đã là chó thì chắc là không chê cứt — con chó nhà sang xích bạc, chuông vàng; đến khi xô xích ra đường ăn dơ — chó nào mà chẳng là chó, nếu không thì cũng là chó có phúc — chó nhầy bàn độc —

Theo kết quả của viện Thống Kê, thì ở QH có tất cả bốn con cày.

Một con thâm niên và có «mùi» hơn 3 con kia, là con chó ăn vụng bột. Con này đã già, tiếng sủa đã hết thanh lại lầm lầm hay sủa bằng quơ, hóa cho nên dù cổ sủa ồn ào-tùm lùm và cổ sủa ở mọi đầu đường số chợ thì tiếng gâu gâu cũng đều... phi lặc sang sa mạc Tân Cương cả. Uống thay cho một đời chó già.

Một con khác cũng bằng nhặng lắm. Con này có một điều lạ là đã đi ngược lại tập tục cổ truyền của nòi giống. Thói thường chó cậy gần nhà thì «đương sự» lại cậy sòng xích để hành động tạp nạp ăn nói vung vít như chó ỉa vườn hoang ở tít tận hoang đảo phù dung.

Một con khác hung hăng con bộ sít nhất, hung hăng hơn cả bộ chó múa bắc, nhưng cuối cùng cũng siu như chó phải bả.

Con thứ tư, bàn dân thiên hạ ít nghe tiếng nhưng đã bị gọi là chó thì... hẳn cũng là chó nót. Than ôi, đau đớn thay là một tiếng gọi... danh xưng !

Đón con chó trên đã một phen làm CON ONG TRANG 3

lắm chuyện rắc rối tơ lòng và cũng lắm khi bức cái cửa mình, nhưng tóm lại, chó sủa mặc chó, mọi người chỉ coi như chó sủa ma vậy. Hóa cho nên, chó ta, ta cứ nuôi, lúc nào cảm thấy thêm nhậu là ta mần. Thịt chó và đôi chó ngon lắm. Có điều ta chẳng nên giết chó bằng... B.52 và B.40 mà nó mất ngon đi. Chỉ nên bắt chó bằng tròng và giết chó bằng dùi đục. Tô đã dạy như vậy, ta chó làm sai để thất truyền mà mang tội với... gia phả.

Trong 4 con Chó kể trên, 1 con có vẻ thích đứng giữa đường mà làm bậy, còn 3 con kia thì đi cùng một lối. Người ta thường nói « Tam nhân đồng hành tất ngã hữu sư ». Tiếc thay chó không phải là người nên 3 con đồng hành mà chẳng tìm thấy một thầy. Ôi ta buồn ta đi lang thang... như chó rái.

Người xưa lại dạy «biết mà không nói là bất nhân». Ta sợ bất nhân lắm. Đời này bất nhân và thất đức thì giàu, nhưng ta vốn đã nghèo, dù có nghèo thêm cũng chỉ trên răng dưới 1 để, chứ không thể nào mà nghèo đến thành 3 dịch hoàn được. Hóa cho nên ta bèn để đức cho con mà chỉ chó phước thiện cho 3 chó — Nếu đọc được chữ người — là nên mời thêm con chó phi lặc đường mà tôn làm sư cầu. Thành tích của y khuyến cũng đã một thời vang bóng rừng chàm nên kinh nghiệm hẳn là có thừa.

DẪN THÂN

Xét lại việc dẫn thân của chư vị anh hùng khởi nghĩa việc lập kiến nghị, Mọc này thấy buồn đáo đề.

Tại sao quý vị đã có công chuyền nhau vận động, góp nhặt để có đủ túc số bằng chữ ký mà lại không chịu nín kéo nhau, nài nỉ nhau cho đủ túc số bằng sự hiện diện ở Hội trường ? Làm được như vậy có phải là hợp tình, hợp lý, hợp cảnh và đẹp biết mấy !

A, hay là quý vị sợ sự có mặt đông đủ thì khó làm việc ? Hay là quý vị sợ vác thân đến Hội trường thì việc nhà ai lo, vợ già ai săn sóc, con lớn ai chăm nom ? Hay quý vị quan niệm rằng, việc nhà cũng như việc nước, ngồi ở tư thất mà ký một phát là cũng lo tròn việc quốc gia đại sự rồi ?

Ôi, thật là nhất cử lưỡng tam tứ ngũ lục thất bát tiện. Bàn dân thiên hạ nên lấy đó mà làm gương. Các cụ là các cụ trong dân chắc là không đánh thuế kiếm ước đầu mà sợ.

• MỘC ĐẠC

Chúc Phúc Tân Niên

NÓI ĐẾN

SÁCH
NÊN NGHĨ NGAY
Một địa-chỉ tin cậy
NHÀ SÁCH
KHAI-TRÍ
62, Đại-lộ Lê-Lợi — SAIGON
ĐT. : 20.348
PHÁT HÀNH
ĐẦY ĐỦ
SÁCH BÁO
Việt và Ngoại Quốc

ÔN CHUYÊN CŨ, MỪNG XUÂN MỚI

VI HIẾN... LÀM DÂNG

● BẢNG ĐÁ GI

Trong cái năm «Con gà», tại nước Giao Chỉ xảy ra lắm chuyện đông trời như: Lập pháp biểu Hành pháp «vi hiến...» và mấy chuyện lật vật. Nếu thời bình, «quan trị quan nhậm» thanh liêm một chút, có lẽ chỉ xếp hồ sơ vào hạng «gà què ăn quả»... thế mà ở cái thời bom rơi đạn lạc lung tung xoe này, mấy ông cán bộ cao cấp còn mãi tìm phương thức diệt Cộng trên chiến trường các «đấu sĩ» còn mãi tìm «chiến thắng chính trị t ên tám thảm xanh hai phe bốn phái» ở tít mù tít tại Ba Lê. Mà rồi thiên hạ cứ rùm beng lên rằng: «đần chết với đần chẳng chết». Các báo chí cho là sôi động. Thượng Hạ hai viện la lối: «xuống đường»

cứ là những con mẹ Nghệ—mà rồi sự việc gì a hành pháp và lưỡng viện, có thể kêu là «tam đầu chế» hay danh từ quen tai thì kêu là «Tam giác». Nó vẫn vơ ám hợp với câu thơ ở cửa bà Hồ xuân Hương:

Vành ra ba góc da còn méo.

Khép lại đôi bên thịt vẫn thừa.

Đó là câu chuyện nóng bỏng trong chiến dịch «thu đông». Và câu chuyện bầu bí ở cái Quốc Hội «có thì thừa, không thì thiếu» do ngài Chủ tịch «già mà ham» Nguyễn Bá Lương đánh chuông đập mõ.

Đã nhức đầu đau tai bị nghe các chính khách đọc diễn văn qua tivi hay radio, vì các ông dùng nhiều danh từ Hán Việt như «Dữ kiện», hay «Khặng định». Bữa nay lại được nghe anh Ba Bán và chị Hai Bán tét lý luận với nhau về danh từ Hán Việt trước căn nhà vách lá tại một hẻm 2 chỗ gặp nhau không lối tránh.

Chị Hai Bán tét hỏi:

— Anh Ba nè, coi báo cứ thấy nói «vi hiến». Vậy vi hiến là gì vậy cả?

— Tôi cũng dốt chữ Hán, nhưng hiểu lôm bôm thì hình như: «Vi» có nghĩa là «làm» và «Hiến» là «dâng».

— Trên dết ơi! Thế mà từ trước tới nay, tôi cứ quan trọng hóa nó... ai ngờ nghĩa sờ sờ mà mình không rõ, đúng như lời Ba tôi khi sinh thời mắng anh tôi: «bất học bất trí lý». Theo anh Ba nói thì «Vi hiến» có nghĩa là ngành nọ biểu ngành kia «làm rồi dâng lên» đúng không?

— Mình đã dốt nát, vậy cánh cũng không. Từ thuở tắm nước «dậu ván» đến bi giờ vẫn đóng vai «Anh hùng bạch thân». Nghĩa là «thẳng chân trắng». Có mần ông Thượng, ông Hạ, ông Tổng, ông Đồng gì đâu mà rõ được «Ai làm và ai dâng, nói ai vi ai hiến».

— Anh thông thạo chữ Tàu thế, sao không mần chiêm tinh gia cho khỏe mà lại đi đập xe ba bánh. Tôi thấy mấy anh chiêm tinh gia, việc nhà ảnh, ảnh không hiểu gì hết trơn. Mà ảnh dám xạo là đoán việc quốc tế, quốc nội. Mà rồi khối ông Chánh khứa hay bà Tướng bà Tá đến nhờ đoán quẻ, lấy Tử vi. Sao anh thiệt thà thế?

— Khô lắm chị ơi! thời này là cái thời dốt hay nói chữ. Ngọng hay nói, diếc hay nghe. Nói chi chiêm tinh gia, ngay ở lập pháp có mấy anh dốt như bò mà nhảy vồ lập pháp. Ở Hành pháp có mấy chú chuyên bợ đỡ ăn cắp mà được cử làm «đặc ủy»

«đặc trách». Mà rồi cũng nước chảy bèo trôi. Đã có chỗ nào phải dùng «Tây bọ hóng» «Tàu lai căng» mần hộ đầu.

Nghe đến đây, chị Hai cười hô hố về mặt đầy tư mần như thị Nghi Thoa vào tạ ơn Ngài Đô trưởng sau khi đã cầm chắc trúng cử dân biểu. Chị liền thoáng:

— Nhờ anh dạy bảo, tôi hiểu nghĩa 2 chữ «Vi hiến» cũng như sáng nay nhờ anh xích lô, tôi hiểu được nghĩa 2 danh từ «Lập pháp» và «Hành pháp». Nếu cứ mỗi ngày tôi học lôm được nghĩa của 3 danh từ, thì từ nay đến ngày bầu cử, tôi sẽ thạo hơn «Trạng mẹ». Tôi quyết đệ đơn ứng cử cho coi.

— Chị nghe anh xích lô giảng sao, nói lại cho tôi học đi.

— Ảnh giảng: «Lập pháp» là «đứng lên trên pháp luật». Còn «Hành pháp» là đi lên trên «Pháp luật». Anh còn dẫn chứng như: «Trung lập» là «đứng giữa» và «bộ hành» là «đi bộ».

— Thôi, tôi vái chị—chị đừng ra tranh cử nữa. Nếu chị trúng chị quan niệm việc ở nghị trường cũng như gánh bánh tét, ai trả hơn tiền thì chị gặt. Có mà chết cha dân.

— Vàng không thử lửa, biết đâu được vàng tốt! Chị Đại chị Thoa hơn tôi bằng cấp và chuyên nghiệp. Thì tôi cũng hơn các chị ấy điểm: gần dân, rõ hoàn cảnh dân lao động. Giàu như ông Mỹ, hách như ông Tây, thâm như anh Bảy, khéo như anh Ba cũng chưa mua được tôi, chứ đừng nói mấy ông nhò thời thế đưa lên mà hòng... Anh đừng lộn «Giám sát viện» là «Hộ sanh viện» mà rồi hợp với câu của anh Bảng Đá thường ngâm:

— Câu sao, ảnh ngâm hồi nào?

— Thì ảnh chả thường ngâm nga:

Hiến pháp ra ngày cá tháng tư

Đêm dâng lửa đối cả tiên sư.

Đề rồi lập pháp như hành pháp.

Trưng nhân «nhân sâm» chất củ từ.

Anh quên rồi sao?

Mãi nghe hai người lối xóm đối thoại gay cấn cụp lạp, thì Đá phu nhơn hăm hăm đi vào dí tay vô trán mà lên lớp: «Đã chết lên chết xuống về «đối thoại hay, thông điệp đẹp». Chưa biết thân. Giờ này còn ngồi đây mà nghe anh chị ấy thao thao như Nghi sỏi lên diễn đàn. Cái áo cở bê đầu, sao không vắn vào rồi đến yết kiến lãnh tụ đề xin tí tiền cơm.

Tôi riu riu tuân lệnh. Vì «nhất vợ nhì trời», quốc dân ơi.

oOo

V PHỤC XŨNG KỶ ĐỨC

Tay run run kéo cái hộp giấy đựng sửa «Cal-best» của P.X thái liệng ở đồng rác (xin thú thiệt đây là cái rương duy nhất của tôi và gia đình tôi dùng đựng các bộ đồ keng để vận trong các ngày đại lễ). Lục xem cái áo cở bê mà tôi mua ở Hải Phòng trước khi xuống tàu «Há mồm» có trong đó không. Tay lục, bụng nghĩ: «Mình chót dốt tở với «ên» là: giao du toàn những lãnh tụ thờ ra bạc

khạc ra «đôn», vì muốn bảo vệ thuyết «an bản lạc đạo», nên không cần làm giàu. Lúc này bị thuế kiêm ước, rồi gạo không còn, muối cũng hết trơn. Chiều qua vay anh Ba được 2 lon gạo tròn, về thì dầu hôi không có. «Èn» mặt dăm: Có thực mới vực được đạo, anh cứ giữ phẩm giá rồi chết đói à! Bữa nay «ên» bắt tìm lãnh tụ đề mỗi bạc. «Tìm ở đâu đây!» Tay làm một việc, óc nghĩ một nẻo, thành ra tìm mãi chưa thấy. Thì «ên» đã la lối:

— Nghĩ gì mà thờ thần ra thế kia! Hay thẳng nào con nào nó giam chấp mắt hồn vía mà rồi tìm có cái áo cũng rờ rờ như xâm rờ «Rùa» thế. Ôi! Chồng với con, rõ nặng nợ!!

Tiếng quát tháo của «ên» có mãnh lực như tiếng hô xung phong của một ông Tướng trước ba quân. Tôi định thần lại rồi lôi cái áo đại trào ở mãi dưới đáy hộp lên, vừa rũ vừa xỏ tay.

Thấy tôi đã vắn áo, «ên» tươi tỉnh sát lại nhỏ nhẹ như khuyên con gái lên xe hoa:

— Thời thế này phải có xe hơi, làm áp phe người ta mới tin. Phải có vợ keng, vô phủ nọ nha kia mới dễ. Anh đừng quân tử Tàu mà cực thân rồi khổ lây cả vợ con. Cao tiết như Bà Di nhện dơi tại Thủ đưng. Nga Mỹ chẳng ai khen. Đạo chích chuyên môn đào tường khoét vách để lấy tiền cho vợ xài mình nhậu. Lúc này «bác Mao» lại đề cao là kiệt kiệt. Hiện nay có khối thẳng lưu manh có xe hơi biệt thự là nhờ cái hồng nhan của vợ con. Nhiều con diêm được người ta kéo vào «ban» nọ «ban» kia là nhờ ở tài «tự xỉ lỉp» với Ngoại bang. Anh ra đi bữa nay phải tìm cho ra không mỏ vàng thì cũng mỏ dầu hôi nghe.

Được huấn lệnh của «ên» ban. Tôi dạ dạ luôn mồm như ông Chủ tịch ngày trước dạ bà «Cổ vấn». Tôi bước ra với tràn trề thất vọng. Tôi suy nghĩ: Nịnh kẻ có quyền là thừa, vì kẻ có quyền thì thiếu gì lãnh tụ chánh khứa tìm đến «bầm ông trình bà». Chọc kẻ có quyền là đại, vì «chọc vô các mặt ấy, chỉ là chọc «tổ ong». Nó dốt cho tới mày tới mặt. Còn đại hơn anh ngốc chọc cứt ra mặt.

Vợ mình nó bắt đi tìm lãnh tụ đề xin tiền. Nước mình làm gì có Cái Bang mà mình xin gia nhập.

Vừa đi vừa suy nghĩ khi ra đến đầu hẻm, chợt có tiếng kêu:

— Bảng Đá... Bảng Đá... đi đâu thế. Vô đây lai rai li cà phê có hương vị bắp rang đá.

Nhìn theo tiếng gọi, thì đó là Bí thư trưởng của Lực lượng «Tích cực vận động công du đề trả thù cho phái đẹp dân tộc».

Biết giả là tay có quyền thế, lại mồm mép có duyên. Tôi rẽ vô tiệm bắt tay, đoạn kéo ghế ngồi rồi hỏi:

— Thấy nói bỏ đi Đài loan, về bữa nào mà tôi không hay? Thế nào «trả thù cho phái đẹp dân tộc» có tiền triển hay chỉ khả quan?

— Đài loan đối với mình có gì là thâm thù, vì khi mình bị Pháp đô hộ, thì đồng mình nhà ta cũng bị Nhật bòn «đổ mi nê». Chẳng bèn nào làm sứt mẻ bên nào. Còn

Hiện nay thỉnh thoảng có vài phái đoàn được Cụ Tưởng phái sang "Tây công", thì bọn đồng hương Chợ lớn cho họ thưởng nguyệt yêu hoa theo danh nghĩa "cây nhà lá vườn". Phái đẹp dân tộc Việt không có dịp ủng hộ "tung cầu bắn bi".

Kêu cho tôi li cà phê đá xong, bạn tôi lại tiếp:

— Còn như sang Mỹ sang Pháp, lực lượng của moa đánh đấm ra gì, nhiều trận đánh gần như đến hơi thở cuối cùng. Đúng là "Làm cho khắp nơi vang tiếng người nước Nam". Lực lượng moa được ghi công đầu.

Tôi tìm cách chế ngự cái tự kiêu tự đại của y rồi hỏi:

— Anh đừng tưởng tượng đây là "nhà hát lớn" mà dõng dõ. Lực lượng anh công du sang Sê nê gan, hay tại những tiểu bang Mỹ đen, các anh có trả thù cho "phái đẹp dân tộc" như anh đã khoe chưa?

Cười hô hô bạn tôi nói:

— Sê nê gan thì lực lượng moa chưa qua. Còn sang các Tiểu bang Mỹ đen thì đúng là sui quá. Phương ngôn nói: "đen thì gì cũng đen, nhúng vô mặt sẽ lên men than tàu".

— Anh lấy gì để minh xác sự kiện? tôi hỏi — Thì đảng viên của Lực lượng Tích cực vận động công du để trả thù cho phái đẹp của dân tộc, thằng nào đã được đi mà không buồn bán tí ti. Thế mà đều thoát lưới của quan thuế. Duy có 2 thằng "buôn hình bán trọng" bị vướng lưới là vì mấy ảnh tham rẻ kéo nhau vào "giải độc" theo lối "Hắc thị mịch sê noa". Mấy ảnh còn nặng nịu: "lông em tóc anh sẽ đồng hóa". Thế rồi một đêm trắng nọ, hai ảnh vợ phải hai em, không muốn cho lông nó đồng hóa với tóc khách phương xa. Tụi nó dùng lưới lam cạo nhẵn nhụi như của nàng Kiều Mông mác à quên Mông Thú. Do đó mà việc mua bán của mấy ảnh bị đổ bể tùm lum.

Thấy anh nói năng hoạt bát, đặc biệt là "thăng ruột ngựa" không có chỉ là "bóp méo sự thực". Tôi nghĩ bưng: "Hay ta dọa dẫm xin một chân hoạt động hội viên, sống cho qua thời kỳ thuế nặng gạo cao" vậy. Nghĩ đoạn, tôi dọa dẫm:

— Vị chủ tịch của quý lực lượng chắc phải là tay Quốc thước như Phục Ba, tài hoa như Gia Cát, hoạt bát tựa Cao Thăng?

— Nói ông hay, anh cho tôi là bốt thom ông. Kinh bang tế thế thừa tài, tri nhân thiện nhiệm vượt mức. Tiên liệu như thần, đánh hơi tuyệt giỏi. Nay nhè mấy ai được tái đắc cử trong khi mấy con gấu tranh nhau một miếng mồi. Trong lực lượng có mấy "thị mịch", thế mà khi ra đụng khi vô chạm, ông không bị ai tố là "công xúc tu sĩ". Các số Vệ sinh tư trước đây đều quảng cáo: "Nhận hút hầm cầu"... Thế mà Chủ tịch của tôi biểu họ đòi "Hút" thành "rút", để phòng khi lực lượng có bị "oa di tố" thì chung đụng nhau mở các công ty "rút hầm cầu". Đặc biệt là nếu nữ lực lượng nào có kinh kỳ, ông ngửi hơi là biết ngay.

— Năm hết tết đến nơi, lại trúng vào thời gian thuế nặng đồ cao này. Anh có thể giới thiệu tôi với ông chăng?

— Ông tế nhị và tiết kiệm lắm. Ngay như chuyện "ăn chè" nếu chén chè nguyên xi chưa ai nhúng đũa, các vàng ông cũng từ chối ông sợ có bùa yêu thuốc dẫu. Ông ưa xài "xái nhè" hơn là chính cống. Điều mà Mã Giám kêu là: "Nước trước bề hoa". Sắm sửa món gì, nếu xuất công nhu thì bao nhiêu ông cũng thuận còn như tiền túi, ông chi li từng các. Nhứt là việc kết nạp "Lực lượng công du" nếu không có tôi giới thiệu, thì sức mảy mà anh được thu nạp.

Thấy có mồi, tôi tấn công:

— Nghèo như tôi, dù anh có giới thiệu, ông cũng từ chối thì...

— Khỏi lo ông không làm được thơ "gãi háng", song ông mê thế thơ châm biếm đó. Để tôi đưa anh lại rồi tiến cử cho anh chân Văn nghệ của lực lượng. Chắc chắn ông chấp thuận.

oOo

Cầm bao thơ có giấy giới thiệu tìm đến địa chỉ đã ghi sẵn. Tôi bấm chuông đưa cho người nhà mang thơ vô.

Chỉ 5 phút sau, tôi được chính vị Chủ tịch mở cửa giữa thân ra rước về một căn phòng trang trí nửa đông nửa tây, bán kim bán cò. Nghĩa là có cả hình mỹ nữ khóa thân và tranh "tứ bình" Thông, Mai, Cúc, Trúc.

Ở dưới có kê sập gỗ tử trà trạm trổ "Nho Sóc", và bên cạnh các đồ cổ ấy lại điềm nào: tử buýp phê thứ đắt tiền của Ngoại quốc và 5 cái phở toi luyệt nhân hiệu Đông Kinh.

Chủ khách yên tọa, vị chủ tịch khen tôi:

— Đọc giấy giới thiệu của anh Bí thư trưởng, tôi rất vui mừng không những cho tôi mà cho lực lượng của tụi tôi, vì đã gặp được người xứng đáng với mong ước.

— Dạ, thưa vị chủ tịch đáng kính. Chỉ sợ tài lực của tôi không được xứng đáng như lời giới thiệu.

— Khỏi phải dẫu tài, mới nhất kiến mà tôi đã biết ông là người triết đề thượng tôn pháp luật, phục tùng lệnh thượng cấp. Vừa nói ông vừa chỉ vô cái áo của tôi rồi khen: "Đáng ban thưởng 'phục tùng đệ nhất đẳng huân chương'".

Tôi hiểu ý nghĩa lời khen của vị chủ tịch rồi thầm nghĩ: "Cái áo gán cho điểm ở ngã ba chuông chó không đất không ngờ lúc này nó lại làm cho mình lên hương". Nghĩ đoạn, tôi đáp:

— Kính thưa chủ tịch đáng kính, quan niệm của tôi lúc nào cũng duy trì thuyết "y phục xứng kỳ đức".

— Tôi rất kính nể những người không vong bản như ông. Đấy ông coi, căn phòng khách của tôi "đông tây liên hiệp". Ông coi hai câu thơ vịnh Mai từ đời Bàn cò mà tôi còn thuê viết rồi treo chơi nếu không phải là "Khổng đồ" thì ai mà chịu sưu tầm như tôi!

Đề ý lắm mới nhìn thấy dưới bức họa "Mai điều" khổ 40x60 có hai dòng chữ nhỏ:

Tuyệt trung vị luận điều canh sự

Tiên hương bách hoa đầu thượng khai.

Đọc xong 2 câu thơ, tôi tấn dõc:

— Kính thưa Chủ tịch, nếu tôi không lầm, thì 2 câu thơ trên của một nho sinh trào Tống. Người thức thời xem thơ đều cho tác giả sẽ cưới đầu thiên hạ. Quả nhiên năm đó tác giả đậu Trạng Nguyên. Nay quý chủ tịch đem sao lại treo chơi, thế nào cũng làm lớn nỡ cho coi.

— Chỗ thanh khí với nhau, bỏ cho nghe sơ qua về ý nghĩa và xuất xứ của chữ: "Điều canh".

— Điền tích "điều canh", trào nhà Thương vua nói với một hiền thần: "Nhược tác hòa canh, nhĩ duy diêm mai". (Nhà người như trái mơ muối, có thể làm cho canh không mặn không nhạt). Do đó mà đời sau thường dùng danh từ "điều canh" để chỉ các vị Tể tướng, Thủ tướng. Trong bài thơ vịnh con cua có câu: "Thiên hạ chính kim đương khát dụng, quân như bất xuất thực điều canh". Có lẽ do các điền trên, mà ông Hương khi ra làm Thủ tướng, đã tự ví mình là "đầu bếp" đi chợ mua tôm mua cá.

Nghe tôi nói, Chủ tịch có vẻ thích thú châm trà "đài loan" cho uống rồi thấp giọng:

— Dịch nghĩa hộ 2 câu thơ đang treo chơi đi. Rồi nếu không được công du "trả thù cho dân tộc", thì cũng có chầu "Yêu hoa" ở các động hạng sang, và tiền tranh pháo tết.

Tôi ứng khẩu đọc:

Trong tuyết chưa bàn canh ngọt lạt

Đứng đầu, nở trước cả trăm hoa.

Nghe tôi "dịch mếp" mà Chủ tịch tấm tắc khen hay. Đoạn ông hỏi:

— Cờ nhân thâm thúy thiệt, cần từng chữ, dũa từng câu. À này bỏ xem hiện nay có điều gì gọi là "sái" cho quốc gia không?

— Thưa vị Chủ tịch đáng kính. Hiện quốc gia ta có hai vấn đề quan trọng nên canh cải. Là quốc kỳ của ta không được khỏi sắc hùng cường vì "nền vàng ba gạch đỏ" không tượng trưng cho ai, mà chỉ là thoát thai của lá cờ "Long tinh" thời "vua tượng gỗ". Vá vúi của lá cờ "Quê ly" thời đảng phái chia rẽ, nhân tâm hỗn loạn.

Quốc ca: "Mình tự hào là "Đệ Nhị Cộng Hòa" mà vẫn nhai nhai ca hát: "đến ngày giải phóng" mà kẻ thù của ta lại nhận là "giải phóng" nhất là "công dân ơi" nghe nó đặc ngớ ngẩn dốt nát.

Người ta nghe quốc ca, có thể nhận ra tinh thần của dân tộc, người ta nhìn quốc kỳ có thể định được hưng suy của quốc gia.

Quốc ca, quốc kỳ đã vậy, mà ngay ở thủ đô có mấy chỗ kiến trúc kỳ quặc như: Ở Công trường Ngã bảy, người ta đắp mấy ông "rắn ri" miệng há hốc, định xung phong về phía Tổng Nha Cảnh sát Công an. Tại Công trường Cộng Hòa người ta đắp một ông Cảnh sát có vẻ dõ, chăm chăm nhìn vào Chợ lớn, một tay đưa ra sau lưng, hình như đang chờ đón một món quà. Bên cạnh pho tượng ghi câu: Danh dự của Tô quốc!!!

Ngay cửa Hạ viện cũng có mấy tượng "Rắn ri" cầm súng định xung phong. Thiệt là quái đản kỳ dị.

Vị chủ tịch nghe đến đây, mặt tái đi như khi nghe bà Nghị Thoa kiêu:

Trên thì mồm mèm nhai không dặng,

Dưới lại mèm teo dút chẳng vô.

Song cụ cố lấy bình tình vô vai tôi mà rằng:

— Lực lượng tờ mài một "trả thù cho phái đẹp của dân tộc" thành ra quên hết trợ cả quái tượng chung quanh. Bỏ cứ về đi, và nếu có cần tiền tiêu tết, thì nay mai đến đây viết hộ mấy bài xuân.

Đoạn ông ghé tai thân mật: "Hiện nay thì "cầm pháo tết" song nếu tình thế cho phép, lão sẽ vận động cho cái giấy phép đặc biệt, thì có mà gà ăn không hết tiền. Bỏ còn nhớ trường hợp bánh Trưng Thu chứ! "Cá tháng tư mà!".

XIN MỜI QUÝ VỊ MUA

VÉ SỐ KIẾN THIẾT

LOẠI 30 đồng

mỗi tuần phát hành sáu triệu vé

Loại 30 đ

SÁU LÔ ĐỘC ĐẮC

MỖI LÔ BA TRIỆU ĐỒNG

MỞ SỐ MỖI CHIỀU THỨ BA

VÀO LÚC 15 giờ TẠI RẠP THỐNG NHẤT SAIGON

vé có đặt bán khắp nơi

GHI CHÚ : Để đính chánh mẫu quảng cáo đăng trên số Tết Niên : Xin đọc : **SÁU LÔ ĐỘC ĐẮC**
MỖI LÔ BA TRIỆU ĐỒNG thay vì 6 triệu đồng như đã in nhầm.

THÀNH THỰC CÁO LỖI CÙNG QUÝ ĐỘC GIẢ.

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Năm mới xin mời quý vị hoan hỷ
THƯƠNG THỨC XUÂN : 79

Vì nếu quý vị ngụ tại SAIGON mà chưa thưởng thức «PHỞ 79» kể như quý vị chưa thực sự ở lâu tại SÀI GÒNH.

Ở mọi nẻo đường đất nước về SAIGON chưa viếng «PHỞ 79» kể như quý vị chưa nhiệt tâm thưởng thức hương vị thơm ngon của SÀI THÀNH.

Chúc Phúc Tân Niên

Viện Bào Chế
ĐÔNG - Á DƯỢC - HỘI

24, Nguyễn - Văn - Hùm, 24

Đ.T. : 23.623

Chúc Mừng Năm Mới

VIỆN BÀO CHẾ
TRANG HAI

5 Ngô Thời Nhiệm Saigon

Đ.T. : 92.212 — 93.171 Saigon

Chúc Phúc Tân Xuân

VIỆN BÀO CHẾ
BIOFARMO

Hân Hoan Chúc Mừng Năm Mới

VIỆN BÀO CHẾ
NEOFARMA

19 Cách Mạng Saigon

Đ.T. : 93.869 — 40.106 — 40.145

Tân Niên Tăng Lộc

DIỆP BẢO TÂN
QUẢN LÝ

MAXIM'S theatre restaurant - night club

13-15-17, Tự Do — Saigon

Đ.T. : 20.575 — 20.576

Tân Niên Tăng Phúc

NGHIỆP ĐOÀN SẢN XUẤT DƯỢC PHẨM

Và tất cả Hội Viên kính chúc quý vị một năm mới tươi vui và hạnh phúc

Tân Xuân Đại Lợi

Cty Thủy Tinh Việt Nam

Kính Chúc quý vị một năm Canh Tuất : Đặng vạn sự hanh thông trong muôn điều ước muốn

Đ.T. : 25.198

16 — 18 Hai Bà Trưng (Lầu 1) SAIGON

Tân Xuân Đại Phúc

RẠP CHIẾU BÓNG REX & ĐẠI-NAM

Âm thanh nổi — Máy lạnh

Đ.T. : 90.772 — 20.222

Tân Niên Tăng Phúc

DUYTÂN Tư Thực chuyên nghiệp nữ công

61 Võ Tánh — SAIGON

CHUYÊN DẠY CÁT MAY ÂU PHỤC, ĐỒ ĐÀM Y PHỤC PHỤ NỮ

BẢO ĐẢM HAI THÁNG LÀNH NGHỀ

VẢI CHỈ MÁY DO NHÀ TRƯỞNG CUNG CẤP — CÓ LỚP SÁNG CHIỀU VÀ TỐI

Khai Giảng ngày 25 tháng 2 năm 1970

Tân Xuân Đại Phúc

VIỆN BÀO CHẾ :

TENAMYD

UNITEX

440 Hồng Thập Tự Saigon

ĐT 92.176

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

NHÀ THẦU HIỆP HƯNG

CUNG CẤP VẬT LIỆU LINH TINH

Chủ Nhân : Bà HOÀNG THỊ QUỲ

Cố Vấn : Ô. Hồ-văn-Đông

Giao tế : Ô. Nguyễn-văn-Minh

54, Võ Tánh Sg — 93.801 - 24.901

Tân Niên Đại Lộc

SƠN HẢI

Trung tâm bán lẻ xe Gắn Máy và các loại máy về Điện

84-86-88 Đường Bùi Chu, Saigon — Điện Thoại : 40856-23596 — Hộp thư 108 Saigon

GENERAL CONTRACTORS IMPORT EXPORT

THẦU VÀ CUNG CẤP HAY CÔNG TÁC CHO

CÔNG SỞ VÀ QUÂN ĐỘI

STANDARD LAUNDRY SERVICE

GIẶT Ủ BĂNG MÁY

SAIGON PLEASE SIGHSEEING CAR RENTAL

SERVICE — CHO THUÊ XE DU LỊCH

NHÀ MÁT SƠN HẢI

VŨNG TÀU PHƯỚC TUY

24 Phạm Phú Quốc Vũng Tàu.

Nơi thanh lịch tiếp đãi nông hậu. Phòng tiện nghi

có máy điều hòa không khí — Giá phải chăng cho

mọi gia đình xin giữ chỗ trước.

Tân Xuân Đại Lợi

NAM ĐỒ LỬ QUÁN

(TOÀN MÁY LẠNH)

199 - 205, Đ.L. Nguyễn Thái Học, Sg

45 PHÒNG NGỦ đầy đủ tiện nghi, Điện thoại, buồng tắm riêng biệt.

4 PHÒNG TIỆC trang-hoàng thanh lịch tiếp tối đa 300 thực khách.

Nhà hàng duy-nhất chuyên môn thức ăn Việt-Nam thuần-tủy.

Thực đơn Tây, Tàu chọn lọc.

Nhận lãnh đám tiệc tại Nam Đồ hoặc mang đến tận nhà.

Xin liên lạc khi cần : Đ.T. 24.195 — 25.505.

CHÚC PHÚC TÂN NIÊN